

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 17 ianuarie 2020
(OR. en)

XT 21007/20

Dosar interinstituțional:
2020/0012(NLE)

BXT 8

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Data primirii:	17 ianuarie 2020
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2020) 28 final
Subiect:	Propunere de DECIZIE A CONSILIULUI de modificare a Deciziei (UE) 2019/274 privind semnarea, în numele Uniunii Europene și al Comunității Europene a Energiei Atomice, a Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2020) 28 final.

Anexă: COM(2020) 28 final

Bruxelles, 17.1.2020
COM(2020) 28 final

2020/0012 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

de modificare a Deciziei (UE) 2019/274 privind semnarea, în numele Uniunii Europene și al Comunității Europene a Energiei Atomice, a Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice

(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

La 29 martie 2017, Regatul Unit a notificat Consiliului European, în temeiul articolului 50 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), intenția sa de a se retrage din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice. În conformitate cu articolul respectiv, Uniunea Europeană a negociat cu Regatul Unit un acord care stabilește condițiile de retragere (denumit în continuare „Acordul de retragere”), ținând seama de cadrul viitoarelor sale relații cu Uniunea.

La 11 ianuarie 2019, Consiliul a adoptat Decizia (UE) 2019/274 de autorizare a semnării Acordului de retragere¹ și a transmis Parlamentului European, spre aprobare, Proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului de retragere.

Guvernul Regatului Unit nu a obținut însă sprijinul necesar din partea Parlamentului pentru a semna și a ratifica Acordul de retragere și a solicitat Consiliului European să prelungească termenul prevăzut la articolul 50 alineatul (3) din TUE. Consiliul European a acordat, inițial, o prelungire a termenului până la 12 aprilie 2019². Termenul respectiv a fost prelungit din nou până la 31 octombrie 2019³ și, ulterior, până la 31 ianuarie 2020⁴.

Articolul 185 al treilea paragraf din Acordul de retragere prevede că, atunci când efectuează notificarea scrisă privind încheierea procedurilor interne necesare, Uniunea poate declara, cu privire la orice stat membru care a invocat motive legate de principiile fundamentale ale dreptului intern al statului membru respectiv, că, în cursul perioadei de tranziție, pe lângă motivele de neexecutare a unui mandat european de arestare menționate în Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului⁵, autoritățile judiciare de executare din statul membru respectiv pot refuza predarea propriilor resortisanți către Regatul Unit în temeiul unui mandat european de arestare. Articolul 4 din Decizia (UE) 2019/274 prevede că statele membre care doresc să beneficieze de posibilitatea prevăzută la articolul 185 al doilea paragraf din Acordul de retragere trebuie să informeze în acest sens Comisia și Secretariatul General al Consiliului înainte de 15 februarie 2019⁶.

Dat fiind că termenul a fost prelungit de mai multe ori în temeiul articolului 50 alineatul (3) din TUE, este oportun să se stabilească un nou termen până la care statele membre care doresc

¹ Decizia (UE) 2019/274 a Consiliului din 11 ianuarie 2019 privind semnarea, în numele Uniunii Europene și al Comunității Europene a Energiei Atomice, a Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO L 47I, 19.2.2019, p. 1). Textul Acordului de retragere este atașat la Decizia (UE) 2019/274 și a fost publicat în JO C 66 I, 19.2.2019, p. 1.

² Decizia (UE) 2019/476 a Consiliului European adoptată de comun acord cu Regatul Unit din 22 martie 2019 privind prelungirea termenului în temeiul articolului 50 alineatul (3) din TUE (JO L 80 I, 22.3.2019, p. 1).

³ Decizia (UE) 2019/584 a Consiliului European adoptată de comun acord cu Regatul Unit din 11 aprilie 2019 privind prelungirea termenului în temeiul articolului 50 alineatul (3) din TUE (JO L 101, 11.4.2019, p. 1).

⁴ Decizia (UE) 2019/1810 a Consiliului European adoptată de comun acord cu Regatul Unit din 29 octombrie 2019 privind prelungirea termenului în temeiul articolului 50 alineatul (3) din TUE (JO L 278I, 30.10.2019, p. 1).

⁵ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, 18.7.2002, p. 1).

⁶ Decizia (UE) 2019/274 face trimitere la articolul 185 al doilea paragraf din Acordul de retragere, astfel cum a fost publicat în JO C 66 I, 19.2.2019, p. 1. Cu toate acestea, în Acordul de retragere adaptat, astfel cum a fost publicat în JO C 384 I, 12.11.2019, p. 1, al doilea paragraf a devenit al treilea paragraf.

să beneficieze de această posibilitate ar trebui să informeze în acest sens Comisia și Secretariatul General al Consiliului.

Prin urmare, este necesar să se modifice în consecință Decizia (UE) 2019/274 privind semnarea Acordului de retragere.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

de modificare a Deciziei (UE) 2019/274 privind semnarea, în numele Uniunii Europene și al Comunității Europene a Energiei Atomice, a Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice

(Text cu relevanță pentru SEE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 50,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) La 11 ianuarie 2019, Consiliul a adoptat Decizia (UE) 2019/274¹ privind semnarea Acordului de retragere.
- (2) Prin Decizia (UE) 2019/476², Consiliul European, de comun acord cu Regatul Unit, a prelungit pentru prima dată termenul în temeiul articolului 50 alineatul (3) din TUE până la 12 aprilie 2019. Acest termen a fost prelungit ulterior până la 31 octombrie 2019 prin Decizia (UE) 2019/584 a Consiliului European³, adoptată de comun acord cu Regatul Unit și, ulterior, până la 31 ianuarie 2020 prin Decizia (UE) 2019/1810 a Consiliului European⁴, adoptată de comun acord cu Regatul Unit.
- (3) Articolul 185 al treilea paragraf din Acordul de retragere, astfel cum a fost adaptat⁵, prevede că, atunci când efectuează notificarea scrisă privind încheierea procedurilor interne necesare, Uniunea poate declara, cu privire la orice stat membru care a invocat

¹ Decizia (UE) 2019/274 a Consiliului din 11 ianuarie 2019 privind semnarea, în numele Uniunii Europene și al Comunității Europene a Energiei Atomice, a Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO L 47I, 19.2.2019, p. 1).

² Decizia (UE) 2019/476 a Consiliului European adoptată de comun acord cu Regatul Unit din 22 martie 2019 privind prelungirea termenului în temeiul articolului 50 alineatul (3) din TUE (JO L 80 I, 22.3.2019, p. 1).

³ Decizia (UE) 2019/584 a Consiliului European adoptată de comun acord cu Regatul Unit din 11 aprilie 2019 privind prelungirea termenului în temeiul articolului 50 alineatul (3) din TUE (JO L 101, 11.4.2019, p. 1).

⁴ Decizia (UE) 2019/1810 a Consiliului European adoptată de comun acord cu Regatul Unit din 29 octombrie 2019 privind prelungirea termenului în temeiul articolului 50 alineatul (3) din TUE (JO L 278 I, 30.10.2019, p. 1).

⁵ Versiunea adaptată a Acordului de retragere a fost publicată în JO C 384 I, 12.11.2019, p. 1.

motive legate de principiile fundamentale ale dreptului intern al statului membru respectiv, că, în cursul perioadei de tranziție, pe lângă motivele de neexecutare a unui mandat european de arestare menționate în Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului⁶, autoritățile judiciare de executare din statul membru respectiv pot refuza predarea propriilor resortisanți către Regatul Unit în temeiul unui mandat european de arestare. În temeiul articolului 4 din Decizia (UE) 2019/274, statele membre care doresc să beneficieze de posibilitatea prevăzută la articolul 185 al treilea paragraf din Acordul de retragere trebuie să informeze în acest sens Comisia și Secretariatul General al Consiliului înainte de 15 februarie 2019.

- (4) Dat fiind că termenul a fost prelungit de mai multe ori în temeiul articolului 50 alineatul (3) din TUE, este oportun să se modifice Decizia (UE) 2019/274 pentru a stabili un nou termen până la care statele membre care doresc să beneficieze de posibilitatea prevăzută la articolul 185 al treilea paragraf ar trebui să informeze în acest sens Comisia și Secretariatul General al Consiliului. Cu această ocazie, este oportun să se adapteze trimiterea la paragraful relevant al articolului 185 din Acordul de retragere.
- (5) Prin urmare, Decizia (UE) 2019/274 ar trebui modificată în consecință.
- (6) Așa cum se prevede la articolul 50 alineatul (4) din TUE, Regatul Unit nu a participat la discuțiile din cadrul Consiliului cu privire la prezenta decizie și nici la adoptarea acesteia,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Articolul 4 din Decizia (UE) 2019/274 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Statele membre care doresc să beneficieze de posibilitatea prevăzută la articolul 185 al treilea paragraf din acord trebuie să informeze în acest sens Comisia și Secretariatul General al Consiliului înainte de 28 ianuarie 2020.”.

⁶ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, 18.7.2002, p. 1).

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*